

26A:6

Uttag av taxeenlig tilläggsavgift (ytterligare engångsavgift) för genom tillbyggnad utökad våningsyta har inte ansetts oförenligt med va-lagens avgiftsbestämmelser.

J.-E.H. ägde en fastighet i Laxå kommun. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning. År 1966 uppfördes på fastigheten en enfamiljsvilla. Fastighetens va-installation kopplades härvid till den allmänna va-anläggningen. I samband härmed erlades en i överensstämmelse med kommunens då gällande va-taxa beräknad engångsavgift - i taxan benämnd anslutningsavgift - om 2 500 kr. --- Genom tillbyggnad år 1973 blev bostadshusets våningsyta utökad med 78 kvadratmeter. Enligt va-taxa gällande fr. o. m. den 1 november 1972, skall sådan åtgärd föranleda att fastighetsägaren påföres ytterligare engångsavgift - i taxan benämnd tilläggsavgift - med 6 kr per kvadratmeter tillkommande våningsyta. I enlighet härmed påförde kommunen J.-E.H. sådan avgift med 468 kr.

J.-E.H. väckte talan mot kommunen och yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att han inte var skyldig att utge någon tilläggsavgift. Till stöd för sin talan anförde han: Anslutningsavgift för fastigheten har redan betalats en gång. Genom tillbyggnaden har inte tillskapats fler rum i huset utan denna har bara inneburit att tidigare befintliga rum utvidgats. Det enda som tillkommit på va-sidan är ett duschskåp. Fastighetens nytta av den allmänna va-anläggningen har inte ökat. Kommunen har inte heller haft några extra kostnader på grund av tillbyggnaden. På grund av det anförda anser han sig inte skyldig att betala någon tilläggsavgift.

Kommunen bestred bifall till J.-E.H:s talan och anförde: Genom byggnadens utvidgning ökar fastighetens nytta av den allmänna anläggningen. Tillämplig va-taxa föreskriver för sådant fall tilläggsavgift för tillkommande våningsyta och J.-E.H. är därför skyldig att betala påford avgift. I och för sig är det riktigt att kommunen inte nu behövt vidtaga några åtgärder med anledning av tillbyggnaden. När ett område va-planeras, undersöker man emellertid hur bebyggelsen där kan komma att gestalta sig med hänsyn till den byggnadsrätt som bebyggelseplanen medger och utför va-anordningen under beaktande härav. Behövliga extraarbeten är således utförda redan från början.

Va-nämnden yttrade:

Avgiftsbestämmelserna i lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar ger uttryck för principen att samtliga avgiftsskyldiga fastighetsägare skall genom avgifter bidra till kostnaderna för allmän va-anläggning i sin helhet. Fastighetsägarna emellan skall bidragsskyldigheten fördelas efter skälig och rättvis grund.

Enligt kommunens år 1972 antagna va-taxa uttages, när avgiftsskyldighet första gången uppkommer för bostadsfastighet eller därmed jämförlig fastighet, en grundavgift om 1 800 kr samt därutöver en avgift om 2 kr 50 öre per kvadratmeter tomtyta och 6 kr per kvadratmeter våningsyta. Avgiftsfördelningen mellan fastigheterna sker således under hänsynstagande bl. a. till omfattningen av den bebyggelse som förekommer på varje fastighet. I konsekvens härmed uttages enligt taxan tilläggsavgift, när bebyggelsen utökas, alldeles oberoende av om åtgärden

föranlett särskild va-kostnad för kommunen eller ej.

För J.-E.H:s fastighet har i enlighet med tidigare gällande taxa betalats engångsavgift om 2 500 kr. Tillbyggnaden skall enligt nu gällande taxa föranleda uttag av ett ytterligare avgiftsbelopp om 468 kr. Tillsammans kan dessa båda avgiftsbelopp inte anses överstiga fastighetens efter skälig och rättvis grund beräknade andel i kostnaderna för den allmänna va-anläggningens utförande. Vid sådant förhållande och då J.-E.H. inte heller i övrigt påvisat någon omständighet som berättigar honom till befrielse från eller nedsättning av påförd tilläggsavgift kan J.-E.H. inte vinna bifall till sin talan.

Va-nämnden lämnade J.-E.H:s talan utan bifall.

Beslut: 1975-02-27, BVA 22

Mål nr: VA 16/74

*Litteratur: prop. 1970:118 s. 106 f,
Bouvin-Hedman s. 155 f*